

[Gert Petersen.]
anskue denne situation omkring Cleaver i dens helhed. Det er en politisk situation, og Cleaver er en politisk flygtning.

Hanne Reintoft: Arbejdsmændenes fagblad citerede for nylig formanden for det amerikanske senats udenrigskomité William Fulbright for ordene: USA er ved at være et diktatur med valg. Med den erkendelse fra en fremtrædende amerikansk politiker er det meget beklageligt, at vi i dag skal føre en debat som denne, om vi kan yde politisk asyl til et menneske, der er offer for en stat, der er ved at udvikle sig til et diktatur med valg.

Det må varmt støttes, at Cleaver skal komme herop. Men det, jeg vil sige i den forbindelse, er først og fremmest, at jeg vil understrege, hvad hr. Gert Petersen sagde, at hvis han skal herind, må det være med ganske bestemte garantier for, at han ikke udleveres. Det kan ikke nytte, som hr. Stinus sagde, at stole på domstolene i den sag. Vi har tidligere haft tragiske eksempler på mennesker, der på grund af politiske forhold måtte flygte, og vi har fra 1930'erne en række eksempler på mennesker, der blev udleveret til vold og død af danske myndigheder og på trods af danske domstoles forekomst. Derfor må det kun ske med en ganske absolut garanti, og jeg kan ikke på nogen måde bøje mig for hr. Langkildes ord om, at man jo ikke sådan kan blande sig i et andet lands retssystem. Cleaver er politisk flygtning, og i øvrigt lader man jo i den nuværende regering dette fuldstændig hvile på en politisk afgørelse, eller rettere sagt på, om det er NATO-lande eller ej, det drejer sig om, for jeg har da for ganske nylig set justitsministeren blande sig i, jeg tror, det var Polens straffesystem; der var tale om en mand, som dér havde en ganske almindelig dom, og ministeren mente, så vidt jeg erindrer, at det var en så alvorlig dom, at vedkommende af den grund skulle have asyl.

Men som sagt, der må foreligge en ganske bestemt garanti, talrige døde og også levende kan stadig væk berette om, hvad danske justitsministerielle garantier kan betyde.

Kai Moltke: Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men jeg kan ikke undlade at bemærke, at da jeg hørte justitsministerens redegørelse her, var der én ting, der forekom mig indlysende, nemlig at der i den givne situation, hvis det skulle dreje sig om en forbryder af større omfang, ikke foreligger nogen efterlysning, altså ikke foreligger nogen begrundelse for, at Cleaver i grunden skulle udleveres, når han kom til Danmark. Jeg vil gerne have, at justitsministeren svarer klart og rent ud på dette: er der forelagt nogen Cleaversag for danske myndigheder, og er der sket en efterlysning, som kan gøre det berettiget, at man overhovedet er kendt med dette problem? Det forekommer mig væsentligt, for i tilfælde af, at der senere skulle kunne indtræffe en anmodning om udlevering, kan dette kun have en politisk årsag: at man vil forhindre ham i at tale i vesteuropæiske lande, og så er det ikke et kriminelt, men et politisk motiv, det her drejer sig om.

Det er temmelig afgørende, for når man hører debatten, kunne man faktisk få den opfattelse, at der slet ikke var noget, der hed Interpol. Vi har jo en række andre internationale forbrydelser, hvor man gennem Interpol får ganske konkrete og nøjagtige efterlysninger, men jeg forstod på justitsministeren, at noget sådant ikke foreligger i den pågældende sag, og jeg tror, at justitsministeren vil være enig med mig i, at hvis sådanne folk kun efterlyses, fordi de skal have overrakt en hæderspris i Århus af universitetet, så kommer der her en ganske bestemt politisk bismag til, som gør, at det at indfange og straffe kriminelle ikke er hovedmotivet, men at det politiske er hovedmotivet.

Jeg kan kun tilslutte mig, hvad hr. Gert Petersen sagde her, at så længe der ikke findes klarhed om disse punkter, så længe man ikke har nogen garanti for, at man ikke udleverer en hædersgæst ved Århus universitet, så ville det i høj grad være letfærdigt, om han kom hertil. Men ud fra en saglig vurdering tror jeg, man bliver nødt til at fastslå, at hidtil foreligger der ikke nogen efterlysning, foreligger der ikke nogen påvist kriminel forbrydelse; det må være det afgørende og kan ikke senere omstødes ved, at man eventuelt vil standse en politisk